

[Severin Hansen.]

vinde det danske Folks Frihed. Men det samme har været Tilfældet for mange af Søens Folk. Ikke alene paa det store aabne Hav, men ogsaa paa vore hjemlige Breddegrader har de bragt mange Ofre under deres daglige pligtro Gerning. Det har som allerede nævnt været fem onde Aar for vore Søfolk og Fiskere. Omkring 1400 er Tallet paa de danske Søfolk, der er krigsforlist siden 1939. De er selvfølgelig ikke Familieforsørgere alle sammen, men de har dog efterladt 343 Enker og 490 faderløse Børn, der er kommet i Betragtning efter 1940-Loven om Hædersgaver, og dertil kommer saa alle dem, der vil falde ind under den her behandlede Lov. Og ser vi paa de Ofre, de danske Fiskere har maattet bringe som Følge af Krigsbegivenhederne, kommer vi op paa 198 døde og 110 Enker med Børn. Disse Tal taler deres eget tydelige Sprog om, hvilke Ofre den danske Sømandsstand har bragt for Danmark i disse Aar. Hvor mange der har paadraget sig Invaliditet med en Erhvervsevne paa under 50 pCt., kan vel ikke siges endnu, men det er antagelig et meget stort Antal. Men selv om Krigen nu til Dels er sluttet og vi gaar roligere Tider i Møde, ogsaa Søens Folk, vil der alligevel i lang Tid være truende Farer under Sejladsen, saavel i Koffardifart som under Fiskeri, fordi Miner og andet Djævelskab, der findes skjult i Havet, ikke straks fjernes totalt, selv om der sættes alle mulige Kræfter ind herpaa.

Til selve Lovforslaget vil jeg gøre et Par Bemærkninger. I § 4 gøres der den Indrømmelse i Modsetning til i Loven af 1940, at selv om en Person genvinder over Halvdelen af sin Erhvervsevne, mister han ikke Retten til at oppebære Hædersgave. Denne Ændring er en Forbedring, som mit Parti med Glæde tiltræder.

Lovforslaget indeholder i § 3 en Bestemmelse om, at for saa vidt en til Hædersgave berettiget Person, lad os sige en Enke, afgaar ved Døden, vil Beløbet være at anvende i Sømandsstandens almene Interesse.

Der opstilles ogsaa visse Betingelser for, at en Enke kan faa udbetalt en Hædersgave, men jeg forstaar det saaledes, at selv om en Enke, der er berettiget til Hædersgave, gifter sig, kan hun vedblivende oppebære denne Gave, ogsaa hvis hun gifter sig en Formue til. Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, om jeg forstaar dette rigtigt; det er jo ikke helt uden Interesse.

Jeg vil ogsaa gerne spørge den højt-

ærede Minister, om jeg forstaar det rigtigt, naar jeg mener, at Bestemmelsen i § 8 i Loven af 20. Marts 1940 stadig er gældende. Der staar nemlig, at Lovens Bestemmelser ikke finder Anvendelse paa Personer, der er beskæftigede om Bord i Skibe eller Fartøjer i Statens eller Kommunens Tjeneste. Jeg gaar ud fra, at denne Bestemmelse ogsaa fremtidig er gældende, men det fremgaar ikke klart af Teksten.

Det synes mig, at Bestemmelsen i § 6 i Lovforslaget om Hædersgaver giver Ministeren sammen med Folketingets Finansudvalg en særlig Bemyndigelse til at tildele Hædersgaver, men hvis man læser Bemærkningerne til denne Paragraf, synes det mig, at det er helt andre Forhold, man der tager Sigte paa.

Jeg vil gerne have disse to Spørgsmaal oplyst, og med disse Bemærkninger vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag og Forslaget om Ændring i Loven af 20. Marts 1940 til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Nikoline Winther: Atter har vi et Lovforslag til Behandling, som tilsigter at lægge de Saar, Krigen har slaaet. Allerede i Foraaret 1940 blev der som Hyldest og Tak til de danske Søfolk vedtaget en Hædersgavelov, som gav de søfarende og deres efterladte en Pengeudbetaling, saavel i Tilfælde af Død, som naar der var Tale om Invaliditet. Faren er jo paa Grund af de indtrufne Forhold absolut ikke blevet mindre efter d. 9. April 1940. Den hidtidige Uddeling af Hædersgaver har nærmest været begrænset til Folk, der sejlede i indenrigs Søfart, men ved det foreliggende Lovforslag om Hædersgaver bliver alle taget med, baade dem, der har sejlet herhjemme, og dem, der har sejlet i de Allieredes Tjeneste. Jeg forstaar det saadan, at Loven gælder fra d. 9. April 1940 til Verdenskrigens Ophør; dog maa der vel kunne ydes samme Gaver og Hjælp til en Sømand eller hans Enke, hvis hans Skib efter en eventuel Fredsslutning mellem Japan og de Allierede støder paa en Mine og krigsforliser; jeg gaar ud fra, at dette Udtryk i Loven ikke skal tages saa bogstaveligt.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, om Kahytsjomfruer kommer ind under denne Lov. Da vi i 1940 behandlede Loven om Hædersgaver, blev det sagt, at baade Læger, Restauratører, Tjenere, Telegrafister og Kahytsjomfruer omfattedes af Loven, men jeg vil gerne have det bekræftet, for man kan meget vel